

מצוות צריכות כוונה

VOLUME 24

לרפואה שלמה

לכל חולי ישראל

אחרי מות - קדושים

The paskens שולחן ערוך *The* (סימן ס, ס' ד) *that one is obligated to have כוונה before doing a מצוה.* Furthermore, having the *kavana: 'כאשר ציוה ה'* can turn a routine action into a full-fledged *מצוה!*

It is preferable to speak out the words of כוונה, as the חובות הלבבות says:

'המחשבה נמשכת אחר הדיבור'

שש מצוות תמידיות

There are six מצוות which are obligatory for every single Yid, at all times, without exception. These מצוות can be fulfilled in one's thoughts (מצוות הלבבות). Although the חיוב to do these מצוות is constant, there are certain moments that lend themselves to their fulfillment as we will explain by each one.

A person is required to have כוונה before doing מצוות הלבבות just like before other מצוות, as R' Tzvi Elimelech Spira זצ"ל (The Bnei Yisasar) writes in the sefer דרך 'יש מצוות שקיומם רק: פיקודיך במחשבה כגון 'אנכי ה' אלהיך'

(מצוות אמונה)...והנה לדעתי ודאי צריכין כוונה לצאת ידי חובת המצוה. (הקדמה א, אות ז)

In these difficult times, when most of us are unable to daven with a minyan or learn with a chabura, we should take advantage of the great opportunity to earn tremendous זכותים by doing nothing more than *thinking* (or speaking) these מצוות. As the writes: ביאור הלכה

'ובכל זמן ועת שיחשוב עליהן קיים מצוות עשה, ואין קץ למתן שכר המצוות'

(ס' א, ד"ה הוא)

א) אמונת השם

This is the מצוה to believe in Hashem and in his Hashgacha, as the pasuk says:

'אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים'

(שמות כ, ב)

A perfect opportunity to have for this מצוה is before saying the 13 Ani Ma'amins after Shachris, as the first one says 'הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים'. One should think:

הריני מכויין לקיים מצות אמונת השם כאשר ציוה השם

ב) שלא להאמין שיש אלוהים זולתו

This is the מצוה to believe that there is *not* any god other than Hashem, as the pasuk in שמות says:

'לא יהיה לך אלהים אחרים על פני'

(כ, ג)

We say *עלינו* several times each day in davening. When we say the words 'אין עוד', which appear twice in that תפילה, it is a perfect opportunity to do this מצוה. Beforehand, one should have in mind:

הריני מכויין לקיים מצות 'לא יהיה לך אלהים אחרים' כאשר ציוה השם

ג) יחוד השם

One must believe that Hashem is One, without any parts, as the says: דברים פסוק

'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד' (ו, ד)

We, of course, say this pasuk multiple times each day! Before saying 'אחד' one should take a moment to have this מצוה in mind. But first remember to think:

הריני מכויין לקיים

For questions and comments, please call 917-863-2685 or email 613kavana@gmail.com. To subscribe to a weekly email, just send us a blank email. **For a more complete understanding of the topic of מצוות צריכות כוונה, as well as additional practical applications, see 'ספר כאשר ציוה ה'.** To obtain this sefer, or for sponsorships, please contact us at the above number/email address.

מצות יחוד השם כאשר ציוה השם (ד) אהבת השם

One must love Hashem, as the פסוק in דברים says:

ואהבת את ה' אלקך בכל לבך
ובכל נפשך ובכל מאדך'

(ג, ה)

A person comes to love Hashem by spending time contemplating His greatness and glory and in contrast, a person's own insignificance. Then he should recognize the vast goodness that Hashem has been doing for him all his life, more than he deserves. שמירת הלשון חלק שני חתימת הספר (פרק ב)

Before saying 'ואהבת' one should take a moment to have this מצוה in mind. But first think:

הריני מכיין לקיים מצות אהבת השם כאשר ציוה השם

The Rambam in הלכות תפילין (Perek 6, Halacha 13) writes that when a person passes a מזוזה, he should take a moment to think about אהבת השם and יחוד השם (as these are the topics that are written inside the מזוזה).

(ה) יראת השם

One must fear Hashem always, as the פסוק in דברים says:

את ה' אלקך תירא' (ג, יג)

Hagaon Hatzadik, Rav Yehuda Zev Segal זצ"ל, the Manchester Rosh Yeshiva, would tell his talmidim to have this מצוה in mind before learning מוסר. The Sefer

says that one could have this מצוה in mind when putting on his Yarmulka (the meaning of Yarmulka is 'ירא' – we wear it to inspire (יראת השם).

Before thinking about this, and specifically at a time when one is יצר הרע on his מתגבר, and avoids a חטא, one should think:

הריני מכיין לקיים מצות יראת השם כאשר ציוה השם

(ו) שלא לתור אחר הלב

והעינייים

A person is commanded not to stray after the thoughts of his heart and the sights that he sees, as the pasuk in במדבר says:

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם' (טו, לט)

אחרי לבבכם and אחרי עיניכם refers to אפיקורסות and זנות.

(ספרי במדבר פסקה קטו)

The writes that ביאור הלכה 'אפיקורסות' includes any foreign ideas that are against תורה, and 'זנות' includes the pursuit of materialism. (ביאור הלכה ס' א ד"ה. איתו)

When saying these words in the third parsha of Shema one can take the opportunity to have kavana for this mitzva.

When a person is עומד בנסיון of היריון עבירה or when he is in a place that presents a test of מראות אסורים, he must restrain his impulses and he should think:

הריני מכיין לקיים מצות 'ולא תתורו אחרי

לבבכם ואחרי עיניכם' כאשר ציוה השם

מצות ולדבקה בו

Whenever a person fulfills one of the מצוות תמידיות, he is *also* being עשה מקיים another מצוה, the מצוה of 'ולדבקה בו' (חיי אדם. This is the חלק א כלל א סעיף ה) for a person to always be connected to ה' in his thoughts. When someone thinks about Hashem (by doing the 6 Constant Mitzvos), he will automatically fulfill this מצוה as well, and should therefore also have in mind:

הריני מכיין לקיים מצות 'ולדבקה בו' כאשר ציוה השם

A Kavana story

Hagaon Hatzadik, Rav Yehuda Zev Segal זצ"ל, the Manchester Rosh Yeshiva, would tell his talmidim that instead of preparing their Negel Vasser water each night for themselves, each boy should prepare it for his friend, and in this way they will also be doing the מצוה of חסד.

In this current crisis, we can learn from the Rosh Yeshiva's example. Although being in quarantine can be stressful and difficult, we must recognize the many opportunities to do חסד to our own family members.

חז"ל teach us that when נח was quarantined in the תבה, he gained exceptional merit for the חסדים that he did for all those with him on the תבה. We too, in our quarantine, must realize that all the mundane things we do for our family members, such as picking up lunches, lending a phone for a teleconference, cleaning up around the house or giving one's spouse a break, are all חסדים, and should be preceded by the כוונה:

הריני מכיין לקיים מצות חסד כאשר ציוה השם